

MOLITEV ZA DOMOVINO

STANE GRANDA

Letošnje vstajenje postaja del zgodovinskega spomina, ki nam v težkih dneh pomaga, da vztrajamo v veri in življenju. Naše osebno vstajenje bi se moralo poznati tudi navzven, v družbi, vendar je tega malo čutiti. Ko pomislimo na našo Slovenijo, se nam zdi, da se za njeno vstajenje nihče ne zavzema. Valentin Vodnik je pozival Ilirijo, Primorci svojo Primorsko ... Bo Slovenija kar spala?

V teh dneh se nekdanji komunistični politiki in njihovi privrženci trudijo slovenskim državljanom dopovedati, da za Slovenijo ni rešitve, da so tako sedanja vlada kot opozicija nesposobni voditi državo, ker so vsi „gilih“. Bojijo se izgube oblasti in opozicije, ki jih bo oddaljila od jasl. Mnogi jim nasedajo, celo v naših vrstah. Ne znajo razbrati, da na ta način predvsem ščitijo sedanjo vlado, ki ima sama s seboj največ težav. Za njo je preveč ljudi, ki bi radi preko nje uresničevali svoje osebne koristi. Zbrani okoli ustanov oziroma organizacij, kot so Kučanov Forum 21 in Gospodarska zbornica, pazijo, da se tajkunom ne bi kaj slabega, predvsem pa nepredvidenega zgodilo. In to ravno one, ki so pred desetletji vpili: „Živel 1. maj! Živel praznik dela! Živele delavske pravice!“ in podobno. Kako je bilo z delavskimi pravicami v komunizmu, največ pove dejstvo, da ob njegovem zlomu noben delavec v nekdanji komunistični Evropi ni dvignil roke v njihov bran. Res da se danes mnogim kolca po tistih časih, čeprav smo za svojimi zahodnimi sosedi čedalje bolj zaostajali. Vse skupaj nas je vodilo v kolektivno revščino. Res pa je, da smo takrat bili mlajši, bolj zdravi in v resnici se nam toži po naših mladih časih, polnih upanja in pričakovanja. V zgodovini ljudje vedno trdijo, da je bilo pred tridesetimi leti vse drugače in boljše. Nismo se sposobni soočiti s svojim osebnim stanjem.

Slovinci v teh težkih časih potrebujemo predvsem trezen in jasen pogled. Sedanja vlada pa se predvsem trudi, da bi nam z raznimi premišljenimi zakoni zagrenila življenje. Zato moramo na referendumih popravljati njeno slabo delo. Ni težava v tem, da ne bi spreminjali stvari na boljše, proti smo, da bi šle na slabše. Da bi dosegli svoje cilje, nas strašijo. Zlasti pred prihodnostjo. Če bi toliko energije kot za strašenje porabili za preganjanje gospodarskega kriminala, bi ta skoraj povsem izginil. Dokler bodo tako razmetavali denar kot v Prekmurju, kjer dobi njen človek na dan honorar za tri mesečne delavske plače, zaupanja pač ne bo.

Slovinci smo v zgodovini veliko molili za domovino. Pod to smo razumeli cesarja Franca Jožefa in njegove prednike, kralja Aleksandra, celo Tita. Domovina smo v demokraciji mi vsi. Molimo za lastno trezno pamet in presojo, da bomo kot odgovorni državljani pomagali Sloveniji, da bo končno prišel tudi dan njenega in s tem našega državljanskega vstajanja.

(Po Družini)

Notranja osamosvojitve

Evropski poslanec in predsednik prve slovenske vlade Lojze Peterle je v razpravi na temo osamosvojitve države in narodne zavesti Slovencev v sklopu volilnega kongresa Mlade Slovenije (MSi) - podmladka Nove Slovenije v Kranjski Gori ocenil, da Sloveniji še vedno manjka notranja osamosvojitve.

Osamosvojitve države je bila po mnenju Peterleta „največji izraz narodove zavesti in samozavesti“. Takratne, sicer malce mitizirane enotnosti pa danes ni več čutiti, ocenjuje Peterle. Kot pravi, se ga vse bolj poraja občutek, da stare politične sile zamegljujejo zgodovinski spomin.

Če Demos ne bi zmagal in prevzel oblasti, ni bi bilo osamosvojitve, meni Peterle. Druge politične sile so želele le spremenjeno Jugoslavijo, Demos pa je začel s pripravami. Po dveh letih vladanja je Demosova vlada uspela vzpostaviti tudi gospodarsko rast.

„Do notranje osamosvojitve nam še precej manjka,“ je nadaljeval in mlade spomnil, da je med njimi dovolj potencialov, „ki bodo ustvarili drugačno Slovenijo, iz katere ljudje ne bodo odhajali“. Po njegovem mnenju je pred mladimi izziv, ki je drugačen od tistega pred 20 leti. Spremembe so potrebne in čim dlje jih ne bo, tem večja bo njena cena, je še dodal.

Začela se je kampanja

Pretekli petek, 6. maja, se je začela kampanja za referendum, na katerem bodo volivci odločali o usodi treh zakonov. Organizatorji kampanje imajo za nagovarjanje volivcev mesec dni časa, do 11. maja pa se morajo za sodelovanje v kampanji tudi prijaviti. Največ pozornosti gre referendumu o pokojninski reformi.

Volivke in volivci bodo v nedeljo 5. junija odločali o kar treh referendumskih vprašanjih: o zakonu o pokojninskem in invalidskem zavarovanju, o zakonu o preprečevanju dela in zaposlovanja na črno ter noveli zakona o varstvu dokumentarnega in arhivskega gradiva ter arhivih.

Minister za delo, družino in socialne zadeve Ivan Svetlik je na novinarski konferenci poudaril, da kampanjo pred referendumom o pokojninski reformi začinjajo s prepričanjem, da vlada in državni zbor dajejo v obliki novega pokojninskega zakona državljanom najboljšo, kar v danih razmerah lahko dajo.

Zveza svobodnih sindikatov Slovenije ob začetku kampanje za referendum o pokojninski reformi poudarja, da novi zakon o pokojninskem in

invalidskem zavarovanju še zdaleč ni usklajen s stanjem v Sloveniji. Ni pokojninskega sistema, ki bi bil varen, če ne bo novih delovnih mest, je dejal predsednik Zveze svobodnih sindikatov Dušan Semolič. S pokojninsko reformo skušajo izstaviti račun tistim, ki za krizo niso nič krivi, pravi.

Zveza navaja izračune Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje, po katerih bi bile v primeru uveljavitve pokojninske reforme v letošnjem letu lahko pokojnine za ženske manjše tudi za 30 evrov, medtem ko bi bile pokojnine za moške res za nekaj evrov boljše kot po zdaj veljavnem sistemu.

Podmladka SDS in NSi pa se ne strinjata z izjavami ministra za delo glede pozitivnosti pokojninske reforme. Po navedbah MSi reforma ruši medgeneracijsko solidarnost, saj se bodo mladi težje zaposlili. Janšev pomladak SDM pa meni, da bodo posledice slabo pripravljene zakonodaje nosili državljani.

Vlada se iz načelnih razlogov odpoveduje sredstvom za izvedbo referendumske kampanje o noveli zakona o arhivih, do katerih ima pravico,

je v izjavi za javnost poudarila ministrica za kulturo Majda Širca. Arhivi so po njenih besedah stvar stroke, zgodovinskega proučevanja in strokovnega dela, ne pa „glasnega predreferendumskega navijaštva“.

Iz SDS pa so sporočili, da si je ministrica Širca prvi dan želela „obrisati roke nad referendumom o arhivskih gradivih“, češ da ni potreben, ni pa povedala, „da je krivec za razpis referenduma prav njena vlada“. Opozicija je v primeru zapiranja arhivskih gradiv zgolj odigrala vlogo varuha zakonitosti, so zapisali v največji opozicijski stranki. V SDS opozarjajo, da so bili arhivi javnosti dostopni kar štiri leta, dokler jeseni 2010 publicistu Omerzi vlada in druge državne institucije - SOVA in Arhiv RS - niso nezakonito onemogočile dostopa do javnega udbovskega arhivskega gradiva.

Nekateri organizatorji predreferendumske kampanje bodo sodelovali le v kampanji za enega izmed zakonov. Tako bo denimo Zveza svobodnih sindikatov volivce nagovarjala le v kampanji pred referendumom o pokojninski reformi.

DeSUS odhaja iz koalicije

Svet stranke DeSUS je dokončno odločil, da stranka zapusti vladno koalicijo, po besedah predsednika DeSUS Karla Erjavca zaradi neenakopravnosti njihove stranke v koaliciji. Minister za okolje in prostor Roko Žarnič je ob tem napovedal, da bo premieru Borutu Pahorju ponudil odstop, vendar pa je ta Žarniču že zagotovil, da slednji ostaja minister.

Predsednik sveta Peter Habjan je na novinarski konferenci po seji povedal, da je odločitev o izstopu stranke dokončna, a hkrati napovedal konstruktivno delovanje stranke, tudi v državnem zboru, seveda ob spoštovanju programskih usmeritev DeSUS.

Predsednik DeSUS Erjavec pa pojasnil, da so člani sveta sklep o izstopu sprejeli s 44 glasovi za in dvema proti. Kot razlog za izstop je izpostavil zlasti neenakopravnost stranke v koaliciji. V zvezi s tem je naštel nekatere neuresničene cilje iz koalicijskega sporazuma, ki zadevajo položaj starejših, zlasti pa pokojninsko

reformo, pri kateri po njegovih besedah ni bila upoštevana niti ena njihova pripomba. „Vem, kaj se bo zgodilo petega junija. Nisem prerok, ampak vsak povprečen državljan zna oceniti, da ta reforma na referendumu ne bo uspela,“ je dejal Erjavec, ki ob padcu reforme, dodaja, da ne bo konec sveta in se ne bo nič posebnega zgodilo. Edina rešitev iz krize so po njegovih besedah investicije in nova delovna mesta, meni Erjavec, ki se sicer zavzema za predčasne volitve.

Odločitev, da pokojninske reforme ne podpirajo, so sicer sprejeli tudi v svetu stranke. Hkrati so sprejeli posebno resolucijo sveta, v kateri pojasnjujejo, zakaj je ne podpirajo in zakaj so se odločili za izhod iz koalicije. Poslanci DeSUS bodo v prihodnje sicer glasovali v skladu s programom stranke DeSUS in podprli vse rešitve, ki pomenijo večjo pravno in socialno varnost države, je napovedal vodja poslanske skupine DeSUS Joško Godec.

God in prenos blaženega Grozdeta

V Cerkvah na Slovenskem bodo v petek, 27. maja 2011 prvič praznovali god mučenca blaženega Alojzija Grozdeta. Grozdeta je na Slovenskem evharističnem kongresu 13. junija 2010 v Celju razglasil kardinal državni tajnik Tarcisio Bertone.

Dogodki bodo potekali pod geslom *Srce se ne boji!*

V pričakovanju prenosa relikvij blaženega Grozdeta v cerkev na Zaplazu se verniki po Sloveniji, še posebej pa v novomeški škofiji, od koder izhaja blaženi, na dogodek duhovno pripravljajo.

Že od novega leta dalje v podružnični in romarski cerkvi Matere Božje na Zaplazu potekajo Grozdetovi shodi, na katerih z mašo in posebnim nagovorom, ki se nanaša na Grozdeto, ter molitvenim bogoslužjem počastijo blaženega.

Za cerkveno občestvo so v ta namen pripravili knjižico s tridnevnicco, ki bo vezana na 3., 4. in 5. velikonočno nedeljo (8., 15. in 22. maja 2011). Brošura vsebuje tri homilije, ki so jih pripravili beograjski nadškof metropolit mag. Stanislav

Hočevar, dr. Anton Štrukelj in msgr. Igor Luzar.

Teden dni pred slovesnim praznikom bo v treh župnijah, s katerimi je bil blaženi na poseben način povezan, potekalo slovesno maševanje in molitev ob relikvijah Alojzija Grozdeta.

V župniji Tržišče bo v torek, 24. maja 2011 sprejem relikvij bl. Alojzija Grozdeta. Mašo bo v župniji krsta bl. Alojzija daroval ljubljanski pomožni škof dr. Anton Jamnik.

V župniji Šentrupert bo sprejem relikvij v sredo, 25. maja 2011. Mašo in molitev bo v župniji, kjer je bil do sedaj pokopan, daroval nadškof Stanislav Hočevar, ki je bil na začetku škofijskega postopka za beatifikacijo tudi Grozdetov postulator.

V župniji Mirna, župniji Grozdetove smrti, bo sprejem relikvij v četrtek, 26. maja 2011. Somaševanje bo vodil ljubljanski nadškof metropolit dr. Anton Stres.

Iz petka, 27. na soboto, 28. maja 2011 bo potekalo vseslovensko romanje mladih na Zaplazu z naslovom Grozdetova noč mladih. Mladi se

bodo v petek, 27. maja 2011 zbrali ob 21.00 na Mirni in se od tam podali na 12 km dolgo pot na Zaplazu. Tja bodo prispeli predvidoma ob 01.00. Ob 02.00 se bo začelo bdenje, med katerim bodo prisluhnili katehezi, ki jo bo pripravil koprski pomožni škof dr. Jurij Bizjak. Bdenje se bo zaključilo ob 07.00 zjutraj s hvalnicami in blagoslovom z Najsvetejšim.

Na Zaplazu bo v petek, 27. maja 2011, ob 19.00 slovesna maša, ki jo bo ob somaševanju škofov in duhovnikov daroval novomeški škof Andrej Glavan. Med mašo bo blagoslovil Grozdetovo kapelo in oltar, v katerem bodo odslej shranjene Grozdetove relikvije. Po maši bo sprejem relikvij bl. Alojzija Grozdeta. Slovesnosti se bodo udeležili tudi naslednji škofje: celjski škof Stanislav Lipovšek, koprski pomožni škof Jurij Bizjak, mariborski nadškof metropolit Marjan Turnšek, murskosoboški škof Peter Štumpf in beograjski nadškof metropolit Stanislav Hočevar. Slovesnost bo neposredno prenašal Radio Ognjišče, ki mu lahko tudi v Argentini sledimo po internetu.

VTISI IZ SLOVENIJE

Zaprta vagončki

(Od našega dopisnika)

Na izletu po slovenski Koroški nas je pot vodila v Mežiško dolino.

Že takoj v začetku se mi pojavi dvom: ali je *mežiška* ali *mežiška*? Po mojem bi bila prva poudarjena oblika prava, vendar vsi ostali, predvsem pa domačini, uporabljajo drugo. Torej naj bo *mežica*, *mežiška*.

Rudarstvo je v Sloveniji že dolgo v zatonu. Naj bo zaradi predragih izkopnih stroškov, izčrpanost rudnikov ali nadomeščanja rudnine z drugimi, za zdravje manj škodljivimi materiali, je vse več zaprtih rudnikov. Ene direktno zasipajo in zalivajo rove z vodo, druge puščajo toliko odprte, da so turistično zanimivi. V njih je možno delno spoznati, kako so rudarji skozi desetletja ali stoletja kopali raznovrstne rude, predvsem premog, svinec, cink, živo srebro. Zaenkrat je najbolj znan in ima najdaljšo „turistično“ dobo Antonijev rov nekdanjega rudnika živega srebra v Idriji. Lansko leto so v te namene odprli ogledne v rudniku rjavega premoga v Kanižarici pri Črnomlju.

Tudi v mežiškem rudniku svinca in cinka z mikavnim naslovom Podzemlje Pece si je možno ogledati kakšne so bile delovne razmere. Za to se je treba vkrcati na vlakec in se peljati v notranjost tri in pol kilometre. Vlaker pelje s hitrostjo 10 km na uro, kar je nekako dvajset minut vožnje.

Dvajset minut? Kar precej časa. Poznali smo vlakce, ki peljejo po Postojnski jami, nismo pa vedeli, kaj nas čaka. Strojvodja nas pripelje do postajališča, tam pa nas je kar groza obšla, ko smo zagledali lesene škatle, popolnoma zaprte, brez osvetljave. Še sporočilo, ki je hotelo imeti nekaj humorja: vagončki

so opremljeni s protipaničnim gumbom. Če ga bo kdo pritisnil, bodo vlaker ustavili na prvem primernem mestu in pogledali, kaj je možno narediti. Nihče pa naj ne računa, da

bi s tem, da pritisne gumb dvakrat ali trikrat, dosegel, da bo do njega prišla stewardesa ...

Osem se nas je natrpalo v vsako škatlo, vrata so od zunaj zaprta. Vas to na kaj spominja? Ja, tudi midva z Miriam sva takoj pomislila na vlakovne kompozicije, ki so s Podrožce in iz Pliberka vozile vrnjene domobrance in druge protikomuniste v roke Titovih partizanov. Midva še skozi špranje nisva nič videla, saj rov skoraj ni osvetljen.

Vagončki oziroma škatle nimajo nobenih amortizerskih naprav, torej nas je treslo in metalo od stene do stene, ki so se nevarno nagibale na eno ali drugo stran, odvisno v katero je peljal ovinek. Moškimi so na varnostne čelade pripeli svetilke, torej sem jo prižgal, da ni bila vsa vožnja v temi (v rovu smo videli tudi vagončke, v katerih so peljali na delo rudarje. Bili so še enostavnejši: namesto lesenih sten so imeli navadno mrežo). - Ker je upanje zadnje, kar človek izgubi (tako pravijo), smo tudi to prestali in tudi cilj je bil drugačen in manj grozen od onega iz leta 1945.

Porazdeljeni v manjše skupine so nam vodniki razlagali delo in naloge, ki so jih opravljali moški, pa tudi ženske in otroci. Od primitivnega tolčenja z dletom preko vrtnih strojev in dinamita, pa do nameščanja težkih strojev, prezračevalnih sistemov, električnih generatorjev in traktorjev se je produktivnost izkopa neznansko povečevala. Kljub temu je rudniku odklenkalo in v njem ni več nekdanjega vrveža. Ostalo je nekaj vodnikov in vzdrževalcev, ki skrbijo, da turisti ne bi doživeli kake nepravilnosti.

Kako se je prileglo popoldansko sonce, ko smo „globoko pretreseni“ (dobesedno!) spet izstopili iz vagončkov! Nepispisno!

GB

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONE MIZERIT

Korak za korakom se bližamo volilnemu obdobju. To se je pravzaprav že začelo s prvimi provincijskimi volitvami in se nadaljuje teden za tednom, saj nas vedno preseneti kak izid, kakšne napovedi povezave, pa še pristopi ali umiki kandidatov.

Macri v mestu. Vodja vlade avtonomnega mesta Buenos Aires Mauricio Macri je končno preteklo soboto uradno razglasil, kar so že vrabci čivkali po strehah: odpovedal se je predsedniški kandidaturi in se bo ponovno potegoval za vodstvo prestolnega mesta. Dogodek je dokazal, kako neopredvidljiva je argentinska politika. Pokojni Kirchner, ki je v zadnjih dneh še mislil kandidirati za predsednika, si je predstavljal, da bo Macri njegov glavni tekmelec. Spopadli naj bi se leвица (on) in desnica (vodja prestolnice). Bivši predsednik je že med pokojnimi, Macri pa je politično v intenzivni negi, saj mu celo v lastnem mestu ni zagotovljena zmaga. Volitve bodo v prestolnici potekale v nedeljo 10. julija; drugi krog pa bo 31. julija. Sam sedanji vladar priznava, da ne bo mogel zmagati v prvem krogu: „Bo kar 20 kandidatov in tako je nemogoče doseči 50%“, računa. Zanimivo je, da vse napovedi kažejo, da vladna Fronta za zmago (kirchneristi), ne bo dosegla drugega mesta. Preveč močno je že v ljudskem ugledu zasidran filmski režiser Pino Solanas. Ta pa celo upa, da bo lahko Macrija premagal v drugem krogu. Sedanji mestni vodja pa računa na povezavo z De Narvaezom in Duhaldejem, ali pa celo z radikali. Prejel bi njihovo podporo pri lokalnih volitvah, on pa svoje glasove usmeril za njihove kandidate na oktobrskih predsedniških. Tako se kuha volilni golaž.

„Večna“ vlada. Preteklo nedeljo pa so imeli v provinci San Juan plebiscit. Guverner José Luis Gioja dopolnjuje že drugo mandatno dobo, pa je želel ponovno kandidirati, česar pa mu provincijska ustava ne dovoljuje. Dosegel je torej, da je lokalni parlament sklical plebiscit za ustavno reformo. Nasprotoval mu je celo njegov brat, a volitve so bile prepričljive. Zmagal je kar s 66 % glasov, zmago pa posvetil predsednici. Iz vladne palače ga sicer niso preveč očividno podpirali, a bili z rezultatom zadovoljni. Gioja je eden izmed guvernerjev, ki jim zagotavlja pozitiven izid na oktobrskih volitvah. Poleg tega so z zanimanjem sledili plebiscitu, ker je kar številna skupina v najožjem krogu gospe predsednice, ki sanja s podobno potezo na državni ravni čez štiri leta. Čeprav uradno vlada o tem molči, je v javnost že prodrlo geslo „Večna Cristina“ (Cristina

eterna). Kaj pa o tem meni sama gospa predsednica. Vse kaže, da ji ni preveč ljubo, saj je že jasno izjavila, da ne bi bila zmožna takega napora („no me da el cuero“).

„Večni“ sindikalisti. Vedno bolj vroče je tudi na sindikalnem polju. Socialo stanje je nadvse razgibano. Kljub prošnjam gospe predsednice, da naj ne bi pretirane sindikalne zahteve ogrozile gospodarski „model“, delavski predstavniki postavljajo vedno višje zahteve. Dejansko naj bi se, po njihovem mnenju, povišice plač sukale okoli 30 %. Manj da ne sprejmejo. Poseben primer je sindikat šoferjev tovornjakov, ki ga začasno vodi Pablo Moyano, sin glavnega tajnika CGT. Ta sindikat je bil prvi, ki je dosegel soglasje za povišice, v višini 24%. Ta številka naj bi bila tudi neke vrste merilo za ostale, ki pa je že zastarelo. Zato Moyano zahteva dodatne ugodnosti, ki naj bi zboljšale dogovorjene plače. Stavke in blokade so na dnevnem redu. A tudi v sindikalnih vrstah, kjer se vodstva sindikatov kar „podedujejo“, ni vse mirno. Na tajnih sestankih razni vodje (vključno polemični Barrionuevo) spletkarijo, kako bi Moyana izrinili iz vodstva CGT. In ker vedo, da se ga je tudi gospa predsednica že naveličala, računajo na njen blagoslov in njeno podporo.

In ostali? Kot smo že omenjali, se vrsta predsedniških kandidatov krepko manjša. Če bo šlo tako naprej, bodo predhodne (primarne) volitve, ki jih morajo po zakonu izvesti meseca avgusta, postale popolnoma nesmiselne. Vsaka stranka ima že svojega kandidata, le o podpredsedniški mestih se še pogajajo. Celo je možno, da se še kdo umakne, ko bo videl nesmisel tekme, kjer se jasno kažejo možnosti. Pretekli teden je svojo kandidaturo napovedal tudi bivši predsednik Eduardo Duhalde. Postavil se je na čelo male, skoraj nepoznane stranke Unión Popular. Vendar opazovalci menijo, da je pripravljen umakniti svojo kandidaturo, če bi s tem dosegel povezavo sedaj razbitih in raztresenih skupin bivšega Federalnega peronizma. Od nekdanj mogočne formacije ostane le še okostje, na čelu katerega nosi predsedniško kandidaturo Rodríguez Saá. Medtem pa je inflacija v ofenzivi in po priporočanju levih sindikalnih krogov jim je o tej točki sama predsednica izrazila zaskrbljenost. Vz-poredno pa se veča povpraševanje po dolarjih, ki na črnem trgu pridno rastejo. To ni najboljši znak, kakor tudi ne, da vedno večje vsote deviz zapuščajo državo in bežijo „na varno“.

Diplomska naloga o Lojzetu Novaku

Lansko leto sem dobil v dar in v presojo diplomsko delo Sare Horvat z naslovom *Literarni opus in analitična osebna bibliografija Lojzeta Novaka*. Avtorica mi je poslala en izvod, ker sem malce sodeloval pri tem, predvsem pri iskanju Novakove literarne zapuščine. Že pred leti me je France Pibernik vpletel v to delo. Kot Novakovega sošolca me je prosil, če bi mogel kaj poizvedeti o romanu, ki ga je Lojze napovedal Debeljaku v nekem pismu, a ga do tedaj ni bilo mogoče najti. Preko ge. Valentine Glavan Krištof (tudi špitalske sošolke), sem končno prišel do naslova Novakove hčerke Silvije. A ona, žal, ni hranila ničesar in tudi ni vedela, kje bi se moglo kaj najti. Kmalu na to pa je ga. Meta Debeljak Vombergar našla v očetovi zapuščini mapo z Novakovimi besedili. Arh. Jure Vombergar je o tem poročal Rozini Švent. A romana v mapi ni bilo.

Delno po moji zaslugi je prišlo do stika med Silvio Novak in njeno teto v Murski Soboti. Stiki so se bili prekinili kmalu po letu 50, tako da drug o drugem niso vedeli ničesar. A iz druge celine, iz Slovenije, je Sara Horvat poizvedovala o Lojzetu. To pa preko Zedinjene Slovenije. Tako je prišlo do tega, da je Sara, študentka slovenistike, izbrala prav Novakov opus za svojo diplomsko nalogo. Delo je obranila in tako diplomirala na Filozofski fakulteti Univerze v Ljubljani,

oddelek za slovenistiko in za bibliotekarstvo.

Tako z malo zamude predstavljam esej o pisatelju, ki je začel pisati že v begunstvu, ki je potem živel med nami ter v prvih letih naše naselitve v Argentini veliko pisal in objavljaj. Bil je aktiven član Balantičeve družine, nato Slovenske kulturne akcije, a žal je prekmalu utihnil (kmalu po 60-tih letih prejšnjega stoletja).

Zdaj je pred nami odlično delo o njegovem življenju in pisateljevanju. Avtorica pove kako je „naključno zbiranje gradiva potekalo več let, sistematično pa od februarja 2009 naprej.“ V knjižni izdaji namreč ni izbora Novakovih del; vse je raztreseno po različnih publikacijah. Ne registrira ga leksikon *Slovenska književnost*, ne najdemo ga pri ge. Helgi Glušič v študiji o zdovski književnosti. Pač pa ga zabeležita, pred par leti, kot pisatelja, Rozina Švent in Franc Kuzmič.

Diplomsko delo Sare Horvat je pomembno iz več vidikov.

- Je pionirsko raziskovalno delo, ki prvič obdela sistematično in celovito Novakov leposlovni opus - in to na podlagi vseh njegovih do zdaj poznanih del.

- Delo predstavi na kratko tudi našo diasporo, posebno njeno kulturno dejavnost.

- Je nov doprinos k zamolčani literaturi. Ni slučajno, da me je naprosil za sodelovanje prav France Piber-

nik, ki je na tem področju storil ogromno. Šele s tem delom bo Novak stopil iz anonimnosti, vsaj v Sloveniji, in postal prepoznaven kot pisatelj.

- Lojze Novak je še en primer, da iz „Bajukove“ begunske gimnazije izide pomembna osebnost za slovensko kulturo.

Za konec naj navedem nekaj poglavij iz vsebine: Pregled dosedanjih raziskav. Literarni opus Lojzeta Novaka. Značilnosti slovenske literature v Argentini. Biografski podatki o L.N. Značilnosti njegovega ustvarjanja: faze, teme, motivi. Vrednostna ocena. Bibliografija argentinske dias-pore: tu omeni M. Pertota in R. Švent.

Ker je Sara študirala tudi na oddelku za bibliotekarstvo, posveti drugi del svoje naloge tej tematiki. Tu nas zanima poglavje o Analitični osebni bibliografiji Lojzeta Novaka.

Iz zaključka njenega dela le tale citat: „Morda bo to diplomsko delo sprožilo zanimanje literarnih kritikov, da bodo vzeli pod drobnogled Novakov literarni opus in tako lahko pričakujemo v bližnji prihodnosti celo Novakovo zbrano delo.“

Sarina diplomatska naloga ima 89 strani, 4 slike: L.N., njegova rojstna hiša in dve sliki Balantičeve družine.

Vinko Rode

PS: V pismu od oktobra 2010 mi Sara sporoča, da ima na voljo še nekaj izvodov.

SLOVENCİ V ARGENTINI

CARAPACHAY

1. maj - obletnica Doma in še kaj ...

Kdor za narod naš se ne žrtvuje naj Slovenec se ne imenuje!

Žalostno smo gledali v nebo v nedeljo, 1. maja zjutraj: vetrovno, deževno, mrzlo je bilo, mi smo pa imeli 51. obletnico doma ... Sonce ni zasijalo, pa vendar, lušno je bilo in precej ljudi je prišlo. Povem vam, kako je bilo.

Začeli smo ob napovedani uri z dviganjem argentinske in slovenske zastave ob petju himen. Za tem je pozdravil in izrazil dobrodošlico g. Franci Korošec, predsednik Doma.

Sledila je sv. maša za vse žive in rajne rojake iz okraja

in zjutraj so ugotovili, da se je vsem trem sanjalo o isti številki. Naključje ali ne, se naenkrat pojavi prodajalka in jim proda srečko z njihovo „sanjsko številko“. In kaj mislite kaj se je zgodilo? Mmmm ... To je pa uganka ... Samo to vam se povem, da v nadaljevanju pokažejo kako je vsak ravnal v življenju, vmes je pa se prepletena ljubezenska zgodba in nekateri pripetljaji. Kako se pa vse konča? Ha, tega pa ne boste izvedeli, ker se bo verjetno igra predstavila še v nekaterih drugih Domovih (saj so igralci dobili že isti dan vabila za nastope in verjetno bo tudi ponovitev v našem domu). Zato, če želite izvedeti kaj se je v resnici zgodilo in kako se je stvar končala vas vabim, da se predstav udeležite ...

Zaenkrat vam bom samo našela nastopajoče: Nadja Jan, Gabrijela Jan, Marta Vodnik, Veronika Žnidar, Marjana Resnik, Natalia Mitton, Lenči Klemen, Ani Klemen, Andrej Žnidar, Jože Jan, Jure Komar, Jože Korošec, Damijan Ahlin, Frido Klemen, Filip Komar, Martin Markež, Franci Korošec, Janez Žnidar, Tone Komar in Maksi Vázquez. Šepetalka je bila Helena Fink Žnidar, za luči in zvok je bil odgovoren Damijan Ahlin s pomočjo Damijana Cunya, maskiranje je imela na skrbi Ani Senovršnik in oblikovalka programa je bila pa Tatjana Klemen. Veseli smo, da imamo tako talentirane igralce in igralko, ki so veliko mesecev vadili, da bi predstavili igro. Veliko truda je bilo vložena, in marsikatera skrb je bila, ampak splačalo se je. Deležni so bili burnega ploskanja, ki so ga res zaslužili prav vsi.

Poleg čestitk igralski skupini se je treba zahvaliti tudi vsem ostalim, ki so čez dan skrbeli za lepo vzdušje, za dobro hrano (Ani Klemen s sodelavkami), za slaničke in sladke piškote (Lučki Pirc), za okusno medico (Juretu Komarju), mladini, ki je bila zelo pridna pri postrežbi, pripravi in pospravi prostorov ter pripravo šopkov (pod vodstvom Mikaele Resnik), za okrasitev prostorov (Pavli Korošec), ter se drugim skritim, požrtvovalnim članom Doma, ki so vedno na razpolago, ko jih potrebujemo. Hvala vsem!

Po programu je bila na razpolago hrana in pijača. V glavnem so ostali člani gledališkega odseka z družinami ki so se lušno, sproščeno imeli ter nazdravljali ob uspehu predstave ter premišljevali, kakšno igro bodo naslednjic pripravili. Vsi so navdušeni in to je zlatega denarja vredno; kajne?

V našem domu v Karapačaju smo zvesti slovenskim koreninam, duhovnim in kulturnim vrednotam. Ponosni smo na to, čeprav majhni po številu - veliki po ljubezni do slovenstva. V vseh teh letih smo doživeli marsikaj lepega, vemo, da moramo nadaljevati pa čeprav je včasih težko in zmanjkuje časa za delo v Domu.

Veste, dragi bralci, radi se imamo v domu, z veseljem delamo in upam, da bomo še v prihodnje. Splača se, prepričana sem v tem.

Če pa želite kaj več izvedeti o nas, o našem delu in druženju, vas pa že vnaprej vabim na kakšno od naših prireditev in če prej ne, vsaj na našo 52. obletnico prihodnje leto. Mislim pa, da ni dobro odlašati, zato vas mi vsi čakamo že prej. Pridite, pri nas je vedno lepo ...

Marjana Pirc

med katero je naš dušni pastir, dr. Jure Rode, poleg nedeljskega evangelija, poudaril pomen beatifikacije Janeza Pavla II. ter praznovanja nedelje Božjega Usmiljenja (za oltarjem ob sliki Marije Pomagaj je na vsaki strani visela slika: blaženega Svetega očeta ter Usmiljenega Jezusa). Pred koncem maše je bila še molitev „v sábalo za Janeza Pavla II“.

Kot je že navada pri nas, so bili vsi navzoči povabljeni na dvorišče kjer smo jih pogostili s slaniki in medico. Medtem smo pripravili dvorano za kosilo, ki se je hitro napolnila in kjer so nam prijazni fantje in dekleta postregli same dobrote.

Popoldanski program smo začeli malo po četrti uri ob nabito polni dvorani: sedem let odkar je Slovenija vstopila v Evropsko Unijo, proglasitev za blaženega papeža Janeza Pavla II, nedelja božjega Usmiljenja, praznik dela in še 51. obletnica doma - vse to so bili vzroki za praznovanje ...

Najprej je predsednik Zedinjene Slovenije, g. Franci Žnidar, pozdravil navzoče in s ponosom (saj ja član našega doma) našel nekatere dejavnosti, ki se pri nas vršijo: slovenska šola, folklorna skupina, zabavni ansambel ter gledališki odsek. Za tem je stopil pred mikrofona veleposlanik Republike Slovenije v Argentini, g. Tomaž Mencin, čestital vsem članom ter nas bodril, naj vztrajamo in še naprej gojimo slovensko besedo, šege in navade.

Glavna točka kulturnega programa je pa bila veseloigra „Lumpacius Vagabund“, Johanna Nestroya, v režiji Jožeta Jana. In kdo je bil Johann Nestroy? Rojen je bil leta 1801 na Dunaju, kjer je tudi umrl leta 1862. Bil je operni solist in je nastopal v najvažnejših evropskih mestih do leta 1831. Po tistem se je vrnil na Dunaj kjer je ustvaril vrhunske dosežke

v dunajski ljudski komediji. Ni bil samo pisec in režiser, pač pa tudi dober igralec. Veljal je za „avstrijskega Shakespearja“. V desetih letih je napisal 80 veseloiger. Sam je bil trd realist, prepojen s satiričnim cinizmom in ni spoštoval ne tragike, ne sentimentalnosti. Med njegovimi deli je najbolj znana komedija Lumpacius Vagabund, ki jo je napisal leta 1833. O tej komediji je kasneje sam zapisal tole: „Igraj jo kjerkoli hočeš, postavi jo kakor hočeš, vedno in povsod vžge, čeprav je stara! Pisana je za vse kraje in za vse čase, a še vedno mlada.“ Avtor se dotika večnih tem, kot so ljubezen, sreča in denar, ter govori o stalnih človekovih dilemah. To nedvomno velja tudi za današnji čas.

Trije moški so se srečali (vsi so bili brez denarja), šli so v bližnjo gostilno ter tarnali kako jim gre slabo. Tam so prespali

SLOVENSKA VAS

Odbor ostane - delo se nadaljuje

20. marca se je vršil 59. redni občni zbor Društva Slovenska vas, ki družijo slovensko srenjo v tem južnem delu Velikega Buenos Airesa.

Odbor, kateremu predseduje Stane Jemec, je bil lani izvoljen z dveletnim mandatom, zato se je občni zbor omejil na poročila in slučajnosti, to se pravi na pregled in načrtovanje.

Iz tajniškega in blagajniškega poročila je bilo razvidno, da je uprava potekala urejeno, tako da se je pozornost osredotočila na posamezne referente.

Nedvomno je sobotna slovenska šola, katere voditeljica je Lucijana Servin Čeč, najdragocenejšo področje v društvu. Lani je slovensko praznovala 60 let in je svoje uspehe, upe in težave, kot je o tem Svobodna Slovenija že poročala, shranila v dragoceno knjigo spominov. Za pouk petintridesetih učencev požrtvovalno skrbi osem učiteljic in en učitelj.

Drugi steber življenja v domu je mladina, ki poleg lastnega programa redno aktivno sodeluje tako pri društvenih dejavnostih kot pri mladinski slovenski maši.

Na kulturnem področju ni bilo kakih izrednih presenečenj. Vselej aktivna je folklorna skupina, ki jo vodi Bogo Rozina in se ji je sedaj pridružila še otroška verzija, za katero skrbita Helena Cerar in Boris Rot. Odrski nastopi so se omejili na krajša dela, med njimi dva prizora iz začetnih časov Slovenske vasi, katerih avtor je Nace Hladnik.

V kulturno delovanje se je tudi vključila Zveza mater in žena s predavanji in tudi kratko zabavno igro *Kisle gobe*, s katero so maše žene razveselile številno udeležbo pred članskim kosilom 19. decembra. Režiser Ciril Jan je znal skladno povezati že izkušene igralce s takimi, ki še nimajo večjih odrskih praks. Med prvimi se posebno veselimo „vrvitve“ Anice Suhadolnik Goljevščkove. Zveza je tudi zbirala fonde v dobrodelne namene in priložnostno pripravljala oblikovanje nedeljske maše.

Športno delovanje je vedno pestro, tako da imajo člani najrazličnejših starosti možnost izbirati med priljubljenimi panogami.

Izposojanje knjig v društveni knjižnici se vedno bolj krči, kljub lepi in zanimivi izbiri. Dragocena posebnost je lani v Sloveniji tiskana knjiga dnevnih medvojnih zapisov našega člana Zdenka Rota.

Najbolj vztrajno pa se že več let vsako sredo popoldne zbira skupina upokojencev „Starejši mladeniči in mladenke“, katere duša in gonilna sila je Mari Urbanija. Organizirali so tudi razne obiske in izlete, ki jih vedno navdušeno pričakujejo.

Po zaslugi gospodarja in gradbenega referenta se delovanje v domu vrši brez zunanjih težav. Z njima pridno sodeluje krog pomočnikov.

Za novo poslovno dobo se torej obeta nadaljevanje po zastavljeni poti v harmonični povezavi vseh članov.

OBISK GLEDALIŠKE SKUPINE S PRISTAVE

30. aprila so moronski igralci izvedli v našem domu reprizo drame „Dvanajst jeznih mož“.

Razmeroma številna udeležba je pozorno sledila zapletenemu razvoju sodniške porote, v kateri se je vseh dvanajst igralcev in seveda tudi sluga, ob že peti ponovitvi, očitno vsakic globlje življalo v svojo kompleksno vlogo.

Severnoameriški avtor Reginald Rose s tekstom, originalno spisanim za film, ožigosa predsodke, ki se ob zločinskih primerih še posebno pokažejo. Mladi režiser Boštjan Modic je uspešno satirično poudaril negativne osebne značilnosti vsakega porotnika, s tem pa gledalce direktno popeljal v pregled upravičenosti lastnih presojanj.

Vsa ambientacija se je držala originala, vendar je tematika tako aktualna, da se primerjava z nam poznanimi razmerami porodi sama od sebe. Hvala Bogu smrtne obsodbe ni v argentinskem zakonu, pa tudi ne v slovenskem. Sličnih predsodkov pa nismo obvarovani ne tu ne tam. Dodatna zasluga predstave je torej tudi v tem, da nas sili v bolj celoten pogled, tudi kadar presojava na videz jasne dogodke.

Pristavčanom smo torej hvaležni za kvaliteten nastop, pa tudi za zanimiv prijateljski razgovor ob odlično pečenem mesu in dobri kapljici ob zaključku prijetnega sobotnega večera.

F.S.

FOLKLORNA SKUPINA PRISTAVA

In še bomo plesali!

V letu 2010 je bila naša folklorna skupina stalno prisotna na plesišču. Lahko bi rekla, da smo imeli samo dober mesec počitnic, ker smo februarja imeli dve predstavitvi: eno poročno obletnico in poroko pristavskega člana. Plesali smo gorenjske plese.

Po tem smo meseca marca začeli z rednimi vajami na našem pristavskem vrtu. Hvala Bogu, smo spet bili pod vodstvom Marcela Carterja. To se pravi, da je že osem let z nami. Imeli smo vaje vsak petek po dve uri in mogoče še kakšen dan, ko smo imeli predstavitev.

Aprila meseca smo, kot vsi drugi argentinski Slovenci, sodelovali pri praznovanju *Buenos Aires celebra*, na pobu-

Bogu, da je začelo meseca maja z vajami šest novih članov. Počasi a redno so se mlajši naučili belokranjski ples pod vodstvom Adriane Ahčin.

16. maja se je v San Martinu praznovala 50. obletnica Doma in naš 55. Slovenski dan pod geslom „Dati in vztrajati“. Na tem velikem slavu se je predstavilo več zborov, recitatorjev in folklornih skupin. Naša skupina se je seveda predstavila in to prav z belokranjskim plesom.

Za argentinski praznik 9. julija se je organiziralo v San Justu „II. srečanje folklornih skupin“. Sodelovale so razne skupine iz Velikega Buenos Airesa in tudi iz Rosarija. Mi smo se predstavili s prekmurkim in belokranjskim plesom. Pri tem srečanju sta bila prisotna dva folklorna profesorja iz Maroltove šole (Tanja Drašler in Tomaž Simetinger). Plesalci, ki smo imeli možnost potovati v Slovenijo julija 2009, smo jih že tam spoznali, zato smo se mogli z njimi lepo pogovarjati in obupati spomine. Profesorja sta gledala plese, da bi jih potem popravili na seminarju. Na Pristavi sta tak seminar vodila 12. julija. Spremljaj jih je na harmoniki Andraž Trampuš. Naučili so nas nov gorenjski ples in popravili še druge podrobnosti. Potem smo imeli še malo prostega časa, da smo se lahko zabavali in naučili tudi malo našega argentinskega tanga.

7. avgusta se je Folklorna skupina odpeljala v Rosario. Tam smo sodelovali na 80. obletnici Slovenskega Društva Triglav. To slavje je bilo v Teatro Mateo Booz. Sodelovale so tudi druge folklorne skupine iz Buenos Airesa. Mi smo pokazali prekmurki svatbeni ples, rezijanskega in primorskega. Slednjega smo uprizorili prvič; torej smo bili malo nervozni. A hvala Bogu je lepo

izpadlo. Bila je lepa priložnost, da smo spoznali druge folklorne skupine izven Buenos Airesa in tudi navezali nova prijateljstva.

V nedeljo 5. septembra, je občina Buenos Airesa organizirala „Festival del Inmigrante“ v Planetariju. Bili so prisotni razni zbori in folklorne skupine. Naša je zaplesala štajerski ples. Na istem odru in urniku so se predstavile skupine iz Sirje, Litve in Španije.

Kot vsako leto je skupina zaplesala pri „Fiesta de Colectividades“,

ki jo organizira moronska občina. To je bilo 9. oktobra in pokazali smo dva plesa: gorenjskega in belokranjskega.

31. oktobra smo na Pristavi prazno-

vali našo 43. obletnico. Folklorna skupina je bila prisotna pri sv. maši. Člani smo bili oblečeni z nošami naslednjih pokrajin: Bela Krajina, Trenta, Dolenjska, Primorska, Prekmurje, Ljubljana, Štajerska in Rezija.

Po dolgem in napornem letu smo prišli na zadnji, a bi lahko rekli najvažnejši, dogodek naše folklorne skupine, ki ga organiziramo mi: to je naša Veselica. Za 27. novembra smo pripravili „XXI. Veselico narodnih plesov“. A zaradi slabega vremena se je ta predstavila na nov datum; to je bilo 19. decembra. Takrat je skupina sklenila svoj praznični program s predstavitevjo plesa iz Trente in s Primorske. Mlajša skupina je prvič nastopila z belokranjskim plesom. Poleg tega, se je predstavila skupina deklet s Flamenko; argentinska skupina;

Baski; skupina iz Grčije in Paragvajci. Kot vsako leto smo prodajali domače slovenske tipične jedi (štrudelj, čevapčiči, golaž, kranjske klobase), ki smo jih pripravili plesalci in družine.

In tako smo počasi prešli na božično in novoletno praznovanje. Dejavnosti so bile končane in zaslužene počitnice pred vrati. Utrujeni a veseli smo začeli svoj počitek, da bi lahko medtem dobili nove energije in tako nadaljevali z našo folklorno skupino v letu 2011.

Marjanka Ayerbe Rant
Fotografije: Maida Maček

SAN JUSTO

Predavanje
v Našem domu

Na Cvetno nedeljo 17. aprila smo se farani sanhuškega okraja zbrali pri slovenski maši, kjer smo v krajevni katedrali blagoslovili oljke in butare ter Jezusa spremljali na začetni poti Kalvarije. Med mašo je pel MPZ San Justo, ki ga vodi prof. Andrejka Selan Vombergar; pasijon so brali Marko Malovrh, Matjaž Ravnik in Erik Oblak. Otroci Balantičeve šole so v procesiji vstopili v cerkev, župnika p. Alojzija Kukovico pa je spremljalo lepo število ministrantov.

Posebno se zahvalimo Zvezi mater in žena San Justo, ki je za Veliki teden organizirala pletenje butaric (zvezale so nad 200 butaric!) in privabila veliko mladih mamic in deklet, da bi se ob starejših učili kako urediti veje, trakove in mačice v lepe šope.

Priprava na velikonočne praznike je tudi priključila izredno število rojakov, ki so se odzvali vabilu dopoldanskega predavanja o pričevanju mladih, ki so doživeli trdo preizkušnjo zasvojenosti alkohola, mamil in raznih drog - zdravil. Obiskala nas je skupina „Comunidad Cenacolo - Fraternidad Nuestra Señora de Luján“, ustanovljena leta 1983 v Saluzzo, Italija; ko je redovnica Elvira Petrozzi našla v neskončni ljubezni Boga Očeta odgovor na brezupno stanje čedalje številnejših primerov mladih, ki jim je zasvojenost alkohola in mamil ukradla življenje, jim odvzela upanje in pričakovanja.

Skupina je svetovno razširjena; ima nad 50 podružnic, eno tudi v Sloveniji. V Naš dom so prišli mladi iz Brazilijske, Poljske, Urugvaja, Belgije in Argentine, ki so na zdravljenju v mestu Pilar, Buenos Aires, sedež argentinskega društva.

Temelji delovanja skupine so vsakdanje delo in molitev ter veselje razodetja, da imajo še eno možnost odkrivanja smiselnega življenja; tako priča njihova sproščenost, ko govorijo o svojih izkušnjah, kakor tudi veselje, ki se v njihovem petju izraža. Pričajo o edinem možnem odgovoru tolikim vprašanjem in dvomom: popolno krščansko življenje. Živijo v skupnosti, imajo duhovniško oskrbo in ponovno odkrivajo božjo milost preko boleče izkušnje opomoči. Vsakomur, ki vstopi v skupnost, dodelijo varuha, ki mu stoji ob strani noč in dan, da bi pristopajoči v najtežjih trenutkih imeli otipljivo oporo, dober nasvet.

Globoko nas je prevzelo iskreno pričevanje. Nosijo v sebi bolečino nekoč izgubljene poti, odkrili pa so, da je zaupanje v Boga in molitev edino, kar jih rešuje, kajti ozdravljenje ni magično osvobajanje; borili se bodo vse dni življenja. Vsako nedeljo ob dveh zjutraj se zbirajo pri molitvi, kjer prosijo za vse tiste, ki so na zabavah in v nevarnostih zasvojenosti.

Skupino je predstavila Ivana Tekavec; na koncu je gostom izrekel zahvalne besede predsednik Našega doma, prof. Karel Groznik, ki je s posebno občutljivostjo poudaril, da ni boljše preventive in zdravila kot jasen in odkrit pogovor in razgovor v družini ter zanimanje staršev za vsakdanost svojih otrok. Za navezane stike s „Comunidad Cenacolo“ se je zahvalil Bertu Malovrhu; zahvalil se je tudi številnim navzočim, katerih prisotnost nam potrjuje, kako je važno in potrebno, da se ob današnjih težavah poglobimo in jim resno pogledamo v oči.

mit

Naše šolstvo v letu 2010 (3)

Zaključujemo z objavo poročila šolske referentke Alenke Prijatelj,
na občnem zboru društva Zedinjena Slovenija v nedeljo 10. aprila v Slovenski hiši v Buenos Airesu.

Lansko leto so tudi otroci iz nekaterih šol nastopili na skupni prireditvi *Buenos Aires celebra*, ki je bila v soboto 10. aprila, ko je bil navzoč minister za Slovence po svetu prof. dr. Boštjan Žekš, ki je obiskal Balantičev šolo v soboto 16. aprila.

Letos se je tudi vršil Seminar za učitelje slovenskega jezika. Tako so potovale v Slovenijo naše učiteljice: Saši Podržaj, Bernarda Krajnik, Luciana Seljak, Lučka Rant Papež, Saši Jelenc, Marija Arnshek Kočar, Terezka Marn Žužek, za srednješolski tečaj pa Nuška Belič in Andrej Duh.

Iz Ministrstva za šolstvo smo prejeli 90 knjig *Poigravimo se s slovenščino*. Poslala jih je Dragica Motik in se ji od tukaj najlepše zahvaljujemo. Ti učbeniki so predvsem za oddelke ABC. Tudi smo dobili podarjeno

od Mladinske Knjige po posredovanju bivšega učenca Slomškove šole Danija Škraba veliko število knjig in DVDjev, več kot 400 kg. Z vestnim sodelovanjem tudi bivšega učenca Bogdana Magistra so te knjige prišle v Buenos Aires in smo jih razdelili po šolah, tudi v Bariloche, Mendoza in Tucuman. Obema se najlepše zahvaljujemo za ves trud; s tem sta pokazala, da se vedno spominjata naših slovenskih šol prav kakor vsi, ki sedaj živijo v Sloveniji in se zavedajo, kaj vse so prejeli v teh sobotnih šolah.

Kot smo poročali lani je Republika Slovenija dala priznavalnino učiteljem slovenskega jezika v tujini, vsem ki so brezplačno poučevali na dopolnilnih tečajih več kot 15 let in so izpolnili 70 let.

Izdali smo 24 potrdil upravičencem te priznavalnine in letos januarja je večina teh že prejela res skromno priznavalnino. Postopek je bil končan in odobren konec meseca junija, tako da so izplačali za lani 6 mesecev, letos bo všteti vseh 12 mesecev. Tukaj poudarim da so v Sloveniji zelo vestni uradniki, nekaj oseb še danes nima pravih bančnih podatkov in redno dobivam maile iz Pokojninskega Zavoda, ko me prosijo za te podatke. Se je tudi zgodilo da so oktobra ali novembra osebno poklicali iz Slovenije na hišni telefon vsako osebo, ki ni imela teh podatkov. Tudi če je kdo od bivših učiteljev že izpolnil pogoje: 15 let učenja in 70 let starosti, naj pisмено zaprosi Šolski referat Zedinjene Slovenije za potrdilo in obrazce, da lahko zaprosi za

to priznavalnino.

Za konec se želim zahvalit vsem odbornikom šolskega odseka za njihovo sodelovanje: Francetu Vitrihu, ki še vedno kot vsa leta vodi in izdeluje vse šolske statistike; Marjani Kovač Batagelj, ki zvesto skrbi za otroško pošto v Božjih Stezicah; Angelci Klanšek, Ani Klemen Boltežar in Terezki Prijatelj Žnidar. Predvsem pa zahvala tajništvu Zedinjene Slovenije, Tonči Vesel in Tonetu Mizeritu, za stalno sodelovanje in pomoč. Zahvala tudi Ministrstvu za šolstvo in šport RS in Uradu RS za Slovence v zamejstvu in po svetu za vse pripomočke in podporo, za katero se priporočamo še naprej, da nam omogočajo nadaljnje delo v tem koščku Slovenije pod Južnim križem.

NOVICE IZ SLOVENIJE

POSLEDICE POTRESA NA JAPONSKEM PRIZADELE NOVO MESTO

Zaradi posledic potresa, ki je marca prizadel japonsko območje Sendai, kjer izdelujejo elektronske dele za renaultova vozila, bodo morali prilagoditi tudi proizvodnjo novomeškega Revoza. Tako bo 23. maja začasno prenehala obratovati Revozova nočna izmena, približno 390 agencijskih delavcev in približno 130 zaposlenih za določen čas pa bo ob delo. Ko bo ponovno vzpostavljena normalna oskrba z elektronskimi deli, bo tovarna lahko povečala proizvodnjo in zaposlila nove delavce. Predsednika Revozovega sindikata Slavko Pungersič je ob tem povedal, da bodo tretjo izmeno predvidoma znova vzpostavili v nekaj mesecih do pol leta, potem pa naj bi najprej zaposlili sedaj odpuščene delavce.

DESET ROMANOV ZA ENO NAGRADO

Znanih je deset nominirancev za Delovo nagrado kresnik. Žirija je v deseterico za najboljši roman leta 2011 uvrstila dela Avgusta Demšarja, Evalda Flisarja, Zorana Hočevarja, Draga Jančarja, Štefana Kardoša, Mihe Mazzinija, Sebastijana Preglja, Romana Rozine, Vladimirja P. Štefaneca in Vlada Zabota. Imena petih finalistov bodo znana 23. maja, 21. lavreata po vrsti pa bo žirija izbrala po sklepni klavzuri na kresni večer, 23. junija, na ljubljanskem Rožniku. Dobitnik bo prejel ček za 5000 evrov in v čast svojega in slovenskega romana prižgal kresni ogenj.

MED DESETIMI NAJBOLJ DELAVNIMI

Organizacija za gospodarsko sodelovanje in razvoj (OECD) je pred kratkim objavila raziskavo, ki je pod drobnogled vzela število ur, ki jih državljani različnih držav namenijo plačanemu in neplačanemu delu ter prostochasnim dejavnostim. Med deseterico najbolj delavnih so se uvrstili tudi Slovenci.

PO SVETU

UBOJ BIN LADNA

Pakistanski notranji minister Rehman Malik je v ponedeljek za arabsko televizijo Al Arabija dejal, da je za napad, v katerem je bil ubit vodja teroristične mreže Al Kaida Osama bin Laden, izvedel petnajst minut po njegovem začetku, vendar ni vedel, kdo je tarča napada. Obenem je zatrdil, da med Islamabadom in Washingtonom obstaja „stalno sodelovanje na varnostnem področju“.

STRAH PRED NUKEARKAMI

Operater japonske jedrske elektrarne Curuga, ki se nahaja 500 kilometrov od poškodovane Fukušime, je sporočil, da je iz njihove elektrarne v ponedeljek ušla „majhna količina“ radioaktivnih snovi. Do izpusta je prišlo že pred tednom dni, ko so radioaktivne snovi odkrili v vodi za hlajenje reaktorja. Druge podrobnosti za enkrat niso znane. Nuklearna Curuga v potresu 11. marca sicer ni bila poškodovana. Iz Fukušime pa znova poročajo o povečanem radioaktivnem sevanju, ki so ga izmerili v poškodovani stavbi prvega reaktorja, vzrok za to pa ni znan. Japonski premier Naoto Kan je poleg tega prejšnji petek zahteval zaprtje elektrarne Hamaoka, ki leži v bližini tektonske prelomnice.

REFERENDUM O VOLILNEM SISTEMU

V Veliki Britaniji pa so po dokončnih podatkih izidov referenduma o spremembi volilnega sistema, volivci z dobrimi 68 odstotki proti zavrnili predlog koalicijskih liberalnih demokratov. Ti so namreč predlagali, da bi sedanji večinski volilni sistem zamenjali s proporcionalnim. V kampanji so se proti takšni spremembi zavzemali tudi vladajoči konservativci s premierom Davidom Cameronom na čelu.

SANADER SOJEN NA HRVAŠKEM?

Sodišče v Salzburgu je na prvi stopnji odobrilo izročitev nekdanjega hrvaškega premiera Iva Sanaderja Hrvaški. Slednja je to zahtevala zaradi suma korupcije in zlorabe položaja. Sanaderjev odvetnik Werner Suppan je napovedal pritožbo, ker na Hrvaškem ne bo deležen pravičnega sojenja. O njej bo odločalo višje sodišče v Linzu, do njegove odločitve pa bo Sanader ostal v priporu v Salzburgu. Nekdanji hrvaški premier je v priporu od 10. decembra lani, ko so ga v Avstriji prijeli na podlagi mednarodne tiralice, ki jo je za njim razpisala Hrvaška zaradi suma vpletenosti v korupcijo. Osumljen je, da je z drugimi storilci oškodoval državni proračun za najmanj šest milijonov evrov. Preiskavo so razširili na več primerov korupcije, zlorabe položaja in pooblastil.

BEGUNCI NA LAMPEDUSI

Približno tisoč 300 ljudi, ki so v zadnjih dneh prišli na Lampeduso, je v ponedeljek zapustilo ta italijanski otok. Oblasti so begunce napotile v Livorno, Neapelj in Cagliari. Medtem je obalna straža našla trupla treh beguncev z ladje, ki je v nedeljo nasledila pred Lampeduso. Na otoku je zdaj ostalo le kakih 80 Tunizijcev, ki jih bodo v skladu z

PISALI SMO PRED 50 LETI

SLOVENSKI DOM V RAMOS MEJII

V Ramos Mejía, pomembnem središču slovenskega življa Velikega Buenos Airesa, so dne 2. maja t.l. zastopniki Slomškovega doma podpisali kupno pogodbo za večje zemljišče s hišo. ...

Zemljišče s hišo leži v lepi ramaški četrti, v ulici Castelli št. 28 in 50. Od Avenide Rivadavia in postaje v Ramos Mejía je dom oddaljen štiri kvadre. Pravkar kupljena parcela meri 962 m²; široka je 17,80 m., dolga pa 57,90 m. Skupno s preje kupljenim zemljiščem (362 m²) meri ves prostor okoli 1325 m². Pročelje obeh zemljišč na ulico Castelli pa je široko 28 metrov. Na skrajni desni strani stoji starejša hiša z devetimi prostori. Nekoliko predelana bo prav lepo služila društvenim namenom. ...

SLOVENC V ARGENTINI

KULTURNI VEČER SKA

Na prvem kulturnem večeru je v soboto 6. t.m. predaval dr. Pavel Krajnik in s tem začel letošnje sezono kulturnih večerov Slovenske kulturne akcije. Aktualna tema „Bodoči vesoljni zbor in vprašanje edinosti“ ter predavateljev sloves sta privabila lepo število poslušalcev. ...

OBČNI ZBOR SKAD

Slovensko katoliško akademsko društvo je imelo 29. in 30. aprila t.l. študijske dneve v zavodu Emaus v Haedu. ... na istem kraju je bil redni letni občni zbor.

Pri volitvah je bila nato izvoljena naslednja lista: predsednik Tine Debeljak, tajnik Jure Vombergar, blagajnik Vinko Rode, odborniki Alenka Prijatelj, Tomaž Kralj in Andrej Žužek. Končno je pozdravil novi odbor in vse udeležence g. Ruda Jurčec v imenu SKAS.

Osebnosti Na fakulteti prirodoslovnih ved buenosaireske univerze je diplomiral iz organske kemije Stane Žužek, biv. tajnik Slov. kat. akad. društva.

BERAZATEGUI

V nedeljo, 7. maja, so imeli Slovenci iz Berazateguia, Ezpelete in Quilmesa, združeni v zadrugi Slovenski dom, prvi občni zbor v šolskih prostorih pri Šterbenčevih. Vodil ga je Ivan Korošec. ... izvolili so naslednji odbor: Janko Šterbenc, Alojzij Žužek, Ivan Korošec, Rudolf Vidmar, Miha Omahna, Pavlina L. Korošec, Jože Vidmar, Anton Lavrenčič, Vinko Pucko, Alojzij Poželnik in Andrej Lovše. ...

Svobodna Slovenija, 11. maja 1961 - št. 19

nedavno sklenjenim sporazumom med Italijo in Tunizijo, vrnili v domovino.

VOLITVE V ALBANJI

V Albaniji, ki jo že lep čas pretresajo politične napetosti, so potekale lokalne volitve. Najbolj napete so volitve za župana Tirane. Za položaj se potegujeta sedanji župan in vodja opozicije Rama ter nekdanji notranji minister Basha. Albanski predsednik Bamir Topi je volitve označil kot preizkus albanske demokracije in njenih procesov približevanja evroatlantskim povezavam. Hkrati je stranke pozval, naj se vzdržijo nasilja. Ker politični zastoj, ki traja že skoraj dve leti, ovira njeno približevanje Evropski uniji, bi lahko prav te volitve prinesle korak naprej.

POGOVORI O GRČIJI

Pretekli petek so se pojavila ugibanja, da utegnejo ministri evroobmočja na tajnem srečanju govoriti o morebitnem odhodu Grčije iz območja evra. Prvi mož evroskupine in luksemburški premier Jean-Claude Juncker je to že zanikal. Povedal je, da o odhodu Grčije niso govorili in njen možen odhod označil za potezo, ki bi bila nespametna. Ob tem je dodal, da so možnost prestrukturiranja grškega dolga izključili, čeprav o tem potekajo pogovori v nekaterih finančnih krogih.

RESUMEN DE ESTA EDICION

VIAJE AL INTERIOR DE LA MINA

Nuestro corresponsal en Eslovenia, estuvo de paseo por la Carintia eslovena. En este número, nos relata su paseo por la región situada a lo largo del río Meža (Mežiška dolina), una zona de minas de zinc y plomo, que es posible descubrirlas desde las condiciones de trabajo. Para eso, hay que subirse al trencito y viajar 3,5 km. al interior, unos 20 minutos. En la parada había una especie de cajas de madera, cerradas por completo, sin luces ni ventanas; eran los vagones. En cada uno subieron 8 personas. Las puertas las cerraron por afuera. No se veía nada. La mina tampoco estaba iluminada. Los vagones-caja no tenían amortiguadores; adentro, los pasajeros iban de pared a pared, todos se movían de un lado al otro, según el sentido de giro. Los que tenían linternas las prendieron, para que todo el recorrido no fuera a oscuras. En la propia mina, vieron los verdaderos vagones en los que viajaban los mineros; en lugar de madera, las paredes eran redes. En pequeños grupos, les explicaron las tareas que desempeñaban los hombres, mujeres y niños. Desde los métodos más primitivos hasta los más avanzados, con los que la producción creció significativamente. Bajar nuevamente de los vagones y recibir la caricia del sol, fue gratificante. (Pág. 2)

CARAPACHAY

El día del trabajador, 1° de mayo, coincidió con el aniversario número 51 del centro esloveno de Carapachay. Pese al clima, muchas personas se sumaron a los festejos. Después de izar las banderas, el presidente Franci Korošec dio la bienvenida a los presentes. Siguió la misa presidida por el padre Jure Rode que en su homilía habló sobre el domingo del Buen Pastor y el nuevo beato, el papa Juan Pablo II. Ya en el patio, los anfitriones sirvieron arenque y aguardiente de miel, una costumbre eslovena. Mientras tanto se preparaban las mesas para el almuerzo. El programa cultural empezó pasadas las cuatro de la tarde con el saludo del presidente de la Asociación Eslovenia Unida, Franci Žnidar y las palabras del embajador esloveno en la Argentina, Tomaž Mencin. Siguió la representación teatral de la obra de Johann Nestroy "Lumpaci vagabundus", dirigida por Jože Jan. En esta comedia, el autor toma temas eternos como el amor, la felicidad y el dinero; temas que se aplican en todos los lugares y tiempos, aunque haya sido escrita en 1833. Los aplausos fueron, verdaderamente, merecidos. (Pág. 3)

SLOVENSKA VAS EN LANUS

Desde el centro esloveno de Lanús, Slovenska vas, nos informan que tuvieron su asamblea general el pasado 20 de marzo. El equipo de trabajo continúa en pleno ejercicio de sus funciones (fue electo el año pasado, por el período de dos años). La atención se centró en las actividades que se desarrollan en el centro como el curso esloveno; las actividades de los jóvenes; el grupo folklórico de adultos e infantil; el trabajo de la Liga de madres de familia; el deporte; el grupo de jubilados; etc. El nuevo año de trabajo, encabezado por el presidente Stane Jemec, promete seguir el camino de trabajo en armonía de todos sus miembros. Por otro lado, el 30 de abril, la obra "Dvanajst jeznih mož", dirigida por Boštjan Modic, continuó con su gira en el escenario del Hladnikov dom. (Pág. 3)

FOLCLORE EN PRISTAVA

En este número se podrán informar sobre las actividades que el grupo folclórico de Pristava desarrolló durante el año 2010. Los ensayos son habitualmente los días viernes y los dirige, hace ya ocho años, Marcelo Carte. Todos los años tienen una meta: aprender, por lo menos, un nuevo baile típico. En 2010, la región elegida fue la de Primorska. Éste baile lo presentaron en el mes de agosto en Rosario. Otras danzas que bailaron durante el año fueron: de la región de Prekmurska, Rezija, Primorska y Štajerska. En el mes de mayo se incorporaron 6 integrantes que, con ayuda de Adrijana Ahčin, aprendieron el baile de Bela krajina. Su debut fue en el mes de diciembre, cuando organizaron en el centro esloveno de Pristava el XXI encuentro de bailes nacionales, al que acudieron representantes de varias colectividades. (Pág. 4)

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE / Director: Antonio Mizerit / Proprietario: Asociación Civil Eslovenia Unida / Presidente: Alenka Godec / Redacción y Administración: RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA Tel.: (54-11) 4636-0841 / 4636-2421 (fax) / e-mail: esloveniau@sinectis.com.ar in esloveniau@gmail.com
Za Društvo ZS: Alenka Jenko Godec / **Urednik:** Tone Mizerit
Sodelovali so še: Tine Debeljak (slovenska politika), Gregor Batagelj (dopisnik v Sloveniji), Marta Petelin, Jože Horn, Vinko Rode, Marjana Pirc, Franci Sušnik, Marjanka Ayerbe Rant, Maida Maček, Ivana Tekavec in Alenka Prijatelj.
Mediji: STA, Radio Ognjišče, Družina.

Naročnina Svobodne Slovenije: Za Argentino, \$ 350.-; pri pošiljanju po pošti: sivi papir, \$ 455.-; beli papir, \$ 560.-; Bariloche, \$ 410.-; obmejne države Argentine, 175.- US dol.; ostale države Amerike 190.- US dol.; ostale države po svetu, 200.- US dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 135.- US dol. za vse države. **Svobodna Slovenija izhaja s podporo Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu RS.**

Ceke: V Argentini na ime „Asociación Civil Eslovenia Unida“, v inozemstvu (bančne ceke, ne osebnne) na ime „Antonio Mizerit“.
 Oblikovanje in tisk: **TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.** / California 2750-C1289ABJ Buenos Aires-Argentina / Tel.: (54-11) 4301-5040 / E-mail: info@vilko.com.ar

MALI OGLASI

TURIZEM
TURISMO BLED
 EVT Leg. 12618
 Dis. 2089
de Lucia Bogataj
 H. Yrigoyen 2682 L. 5-San Justo
 Tel. 4441-1264 / 1265

ZDRAVNIKI
Dr. Klavdija V. Bavac-Nevrolog, Nevropsihiater. Konzultorij v **Ramos Mejiji**, Tabladi in **Belgrano**. Ordinira ob **ponedeljkih** in torkih od 13. do 19. ure. Ob sobotah od 9. do 14. ure. Prijave na telefon: 4652-7967. Nujno pa na **15-6942-7574**.

ZOBOZDRAVNIKI
Dr. Damijana Sparhakl-Zobozdravnica-Splošna odontologija-Belgrano 123, 6. nadstr. "4"-Ramos Mejía-Tel.: 4464-0474

ADVOKATI
DOBOVŠEK & asociados-odvetniki. Zapuščinske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386. E-mail: jdobovsek@hotmail.com

Dr. Marjana Poznič-Odvetnica-Uradna prevajalka za slovenski jezik Lavalle 1290, pis. 402-Tel. 4382-1148-15-4088-5844-mpoznic@fibertel.com.ar

Matjaž Ravnik - odvetnik. Civil., delav., trg. tožbe; pogod., neprem. razpr.; dedišč., zapušč.

Bs. As.: Viamonte 1337 2ºD; 4372-6362; Tor/čet 15. do 19.

S. Justo: Perú 2650; 3969-6500; Pond/sred/pet 15. do 19.

mravnik@telecentro.com.ar

Dra. Ana C. Farreras de Kočar-Sucesiones-Contratos-Familia-Comercial-Laboral-Civil-Jubilaciones-Pensiones. Martes y viernes de 15 a 18 hs. Belgrano 181 - 6º B (1704) Ramos Mejía. Tel.: 4469-2318 Cel.: 15-6447-9683

e-mail: farrerasanac_te@yahoo.com.ar

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI 11. maja 2011

1 EVRO	1,44 US dolar
1 EVRO	1,38 KAD dolar
1 EVRO	5,96 ARG peso

OSEBNE NOVICE

Rojstvo

Dne 12. aprila se je rodila **Emma Veronika Žužek**. Mamica je Marisa S. Cionci, očka pa Tomaž Žužek.

V soboto, 7. maja se je rodil **Bojan Oblak**. Očka je Marko in mamica Verónica Morales Dutra.

Srečnima družinama naše iskrene čestitke!

Smrt

V Ramos Mejiji je umrla ga. **Marija Koželnik roj. Javoršek** (85); v Capitalu **Edvard Hrovat** (51).

Naj počivata v miru!

SLOVENCİ IN ŠPORT

PRVI USPEH NA ČOLNIH

Slovensko veslanje je v letu 2011, ko na domačem Blejskem jezeru gosti svetovno prvenstvo, zabeležilo prvi mednarodni uspeh. Dvojni četverec z Luko Špikom, Iztokom Čopom, Tomažem Pirihom in Gašperjem Fistravcem se je na regati v Essnu veselil prvega mesta.

NOV SLOVENSKE REKORD V SKOKU S PALICO

Slovenska atletinja Tina Šutej je na študentskem atletskem mitingu v ameriškem Fayettevillu dosegla nov slovenski rekord v skoku s palico. Atletinja univerze v Arkansasu je ob zmagi preskočila 451 centimetrov in za centimeter izboljšala lasten slovenski rekord, dosežen 18. julija lani v Velenju.

PLANICA SE POTEGUJE ZA SVETOVNO PRVENSTVO

Mednarodna smučarska zveza (Fis) je sporočila, da je do roka, ki se je iztekel 1. maja, prejela devet kandidatur za različna smučarska prvenstva v letih 2016 in 2017. Med njimi je tudi Planica, ki z nemškim Oberhofom, poljskimi Zakopanami in finskim Lahtijem poteguje za nordijsko svetovno prvenstvo 2017. Vse bo jasno čez leto dni, 31. maja prihodnje leto, ko bo o prirediteljih odločal kongres Fis na zasedanju v južnokorejskem Gangvону.

OBVESTILA

ČETRTEK, 12. maja:

ZSMŽ vabi na mesečni sestanek ob 14.30 uri oži odbor in ob 16. uri širši odbor v Slovenski hiši.

Seja Medorganizacijskega sveta, ob 20. uri v Našem domu v San Justo.

SOBOTA, 14. maja:

Redni pouk na srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.

Pevsko glasbeni večer „Mladina ima talent“, ob 20.30 uri v Slovenski hiši.

NEDELJA, 15. maja:

51. obletnica Slovenskega doma v San Martinu

ČETRTEK, 19. maja:

ZSMŽ San Martin bo imela mesečni sestanek v domu ob 16. uri. Med nas pride prof. Mirjam Oblak in nam povedala kakšno je praznično leto Slovencev. Vsi lepo vabljeni!

SOBOTA, 21. maja:

Redni pouk na srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.

PETEK, 27. maja:

Razstava arhivskih fotografij o življenju Slovencev v begunskih taboriščih na Koroškem, ob 20. uri v Slovenski hiši.

SOBOTA, 28. maja:

V Slomškovem domu ob 8,15 uri študijski dan učiteljev naših osnovnošolskih tečajev.

NEDELJA, 29. maja:

Žegnanje v cerkvi Marije Pomagaj

SREDA, 1. junija:

Učiteljska seja, ob 19.30 uri v Slovenski hiši.

SOBOTA, 4. junija:

Redni pouk na srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.

NEDELJA, 5. junija:

Spominska proslava žrtev vojne in revolucije, ob 16. uri v Slovenski hiši.

SOBOTA, 11. junija:

Redni pouk na srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.

DAROVALI SO

V tiskovni sklad Svobodne Slovenije je gospa Marija Rozman darovala \$ 100.- Bog povrni!

Rafaelova družba Zedinjena Slovenija - Slovenska kulturna akcija RAZSTAVA ARHIVSKIH FOTOGRAFIJ o življenju Slovencev v begunskih taboriščih na Koroškem

Nad 140 posnetkov arhivskega značaja, ki bo starejšim obudilo spomine na težka begunska leta, mlajšim pa prikazalo del zgodovine naše emigracije. Priče tistih dni vabimo tudi, da v posebno knjigo vpišejo podatke o osebah in datumih dogodkov.

Predstavitve: arh. Jure Vombergar. Sodeluje: Jože Tomažević.

V petek, 27. maja ob 20. uri v mali dvorani Slovenske hiše.

ČLANSKO KOSILO v Našem domu

v nedeljo 22. maja ob 13.00. uri ob zvokih orkestra „Die Freunde“

Prijave za kosilo do četrta 19. maja pri ge. Mici Malavašič Casullo (4441-5528) ali v pisarni Našega doma (4651-4914).

Pisarna uraduje od ponedeljka do petka, od 8.00 ure do 12.00 ure.

H. Yrigoyen 2756 - San Justo

Pričakujemo Vas!

V globoki žalosti, a z upanjem v ponovno snidenje, sporočamo vsem prijateljem in znancem, da je v sredo 27. aprila, z močjo zakramenta sv. poslednjega olja, stopila pred svojega ljubljene Očeta naša preljuba mama, stara mama, teta, tašča in svakinja

Marija Fink Geržiničeva

Bila nam je nenadomestljiva opora; vzor v družini in poklicu; v notranjem življenju in odnosih do bližnjega.

Zahvaljujemo se č. g. Francu Himmelreichu in č. g. Francu Cukjatiju za podeljene zakramente in za mašo ob krsti, ter č. g. dr. Juretu Rodetu za molitve ob rajni. Hvaležni smo tudi vsem, ki ste nam stali ob strani in molili zanjo. Posebna zahvala tudi ge. dr. Katici Cukjati za prelepe poslovljne besede.

Žalujoci:

hčeri: **Marija Alojzija** in **Teodora**;
 vnuka: **Maksimilijan** in **Andreja**;
 brat: **Božidar**;
 sestri: **Marta** in **Neda**;
 zeta: **Albert** in **Aleksander**;
 svakinje: **Valentina**, **Marija** in **Mercedes**;
 svak: **dr. Lev Geržinič** z ženo **Vlasto**
 nečaki: **Andrej**, **Marija**, **Marko**, **Bernarda**, **Helena**, **Veronika**, **Rok**, **Monika**, **Robert**, **Aleksander** in **Mitja** z družinami ter ostalo sorodstvo.0

Argentina, Slovenija, Avstrija in USA.

*Kdor Vame veruje,
vekomaj ne bo umrl!*

Znancem in rojakom sporočamo, da je 30. aprila, v 88. letu starosti v Chicago umrl gospod

Frank Markošek

rojen je bil v Celju 28. avgusta 1922.

Priporočamo g v molitev in blag spomin.

Žalujoci v Argentini:
Alenka Kožar in družina;
Družina Indihar.

Argentina, ZDA, Slovenija